

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 57/08

25 lipca 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-127/08

Metock i in. / Minister for Justice, Equality and Law Reform

WSPÓŁMAŁŻONEK OBYWATELA UNII BĘDĄCY OBYWATELEM PAŃSTWA TRZECIEGO MOŻE SWOBODNIE PRZEMIESZCZAĆ SIĘ I PRZEBYWAĆ Z TYM OBYWATELEM NA OBSZARZE UNII BEZ KONIECZNOŚCI WCZEŚNIEJSZEGO PRZEBYWANIA ZGODNIE Z PRAWEM W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Prawo obywatela państwa trzeciego, będącego członkiem rodziny obywatela Unii, towarzyszenia temu ostatniemu lub dołączenia do niego nie może być uzależnione od warunku, aby przebywał on wcześniej zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim

Zgodnie z dyrektywą w sprawie swobodnego przemieszczania się obywateli Unii¹ każdy obywatel ma prawo przemieszczania się i pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego jako pracownik lub student lub jeśli jest objęty pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym i posiada wystarczające środki, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej. Członkowie rodziny obywatela Unii Europejskiej mają prawo przemieszczania się i pobytu w państwach członkowskich razem z tym obywatelem. Mogą oni wjechać do państwa członkowskiego, jeżeli posiadają wizę wjazdową lub kartę pobytową wydaną w państwie członkowskim.

Irlandzkie przepisy transponujące tę dyrektywę stanowią, że obywatel państwa trzeciego, będący członkiem rodziny obywatela Unii, może przebywać z obywatelem w Irlandii lub może do niego dołączyć, wyłącznie jeżeli przebywa już zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim.

Kwestia zgodności irlandzkich przepisów z dyrektywą została podniesiona w czterech sprawach zawisłych przed irlandzkim High Court. W każdej z tych spraw obywatel państwa trzeciego przybył do Irlandii i złożył wniosek o udzielenie azylu politycznego. We wszystkich przypadkach wniosek ten został oddalony. W czasie ich pobytu w Irlandii wspomniani czterej obywatele państw trzecich zawarli związki małżeńskie z obywatelkami Unii, które nie posiadały obywatelstwa irlandzkiego, ale które przebywały w Irlandii. Żadne z tych małżeństw nie było małżeństwem fikcyjnym.

Po zawarciu związku małżeńskiego każdy ze współmałżonków będący obywatelem państwa trzeciego złożył wniosek o wydanie karty pobytowej jako współmałżonek obywatela Unii.

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77).

Wnioski te zostały oddalone przez Minister for Justice z uwagi na fakt, że współmałżonek nie spełniał warunku wcześniejszego pobytu zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim.

Decyzje te zostały zaskarżone do High Court, który zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy taki warunek wcześniejszego pobytu zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim jest zgodny z dyrektywą i czy okoliczności zawarcia związku małżeńskiego i sposób, w jaki współmałżonek obywatela Unii będący obywatelem państwa trzeciego wjechał do zainteresowanego państwa członkowskiego, wywierają skutki w odniesieniu do stosowania dyrektywy.

Trybunał stwierdził, że **w odniesieniu do członków rodziny obywatela Unii, zastosowanie dyrektywy nie jest uzależnione od warunku, aby przebywali oni wcześniej zgodnie z prawem w państwie członkowskim.** Dyrektywa znajduje zastosowanie do wszystkich obywateli Unii, którzy przemieszczają się do innego państwa członkowskiego lub przebywają w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, którego są obywatelami, oraz do członków ich rodziny, którzy im towarzyszą lub do nich dołączają w tym państwie członkowskim. Definicja członków rodziny zawarta w dyrektywie nie czyni rozróżnienia w zależności od faktu, czy przebywali oni dotychczas zgodnie z prawem bądź nie w innym państwie członkowskim. Taką wykładnię potwierdzają liczne przepisy dyrektywy oraz orzecznictwo Trybunału.

Trybunał uznał, że stanowisko, jakie zajął w wyroku w sprawie Akrich², w którym orzekł, że dla skorzystania z prawa wjazdu i prawa pobytu w państwie członkowskim, współmałżonek obywatela Unii, posiadający obywatelstwo państwa trzeciego, powinien przebywać zgodnie z prawem w państwie członkowskim w momencie przemieszczania się wraz z obywatelem Unii do innego państwa członkowskiego, **należy poddać ponownie pod rozważenie.** Korzystanie z tych praw nie powinno zależeć od wcześniejszego pobytu zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim.

Trybunał podkreślił, że gdyby obywatelom Unii nie zezwolono na prowadzenie normalnego życia rodzinnego w przyjmującym państwie członkowskim, korzystanie ze swobód zagwarantowanych im w traktacie byłoby poważnie utrudnione, gdyż zniechęcałoby ich do korzystania z przysługujących im prawa wjazdu i prawa pobytu w tym państwie członkowskim.

Na argumenty podniesione przez Minister for Justice oraz kilka państw członkowskich, zgodnie z którymi wykładnia dyrektywy przyjęta przez Trybunał miałaby poważne skutki, powodując istotny wzrost liczby osób, które mogą korzystać z prawa pobytu we Wspólnocie, Trybunał odpowiedział, że wyłącznie członkowie rodziny obywatela Unii, który skorzystał z przysługującego mu prawa swobodnego przemieszczania się, mogą korzystać z prawa wjazdu i prawa pobytu zgodnie z dyrektywą. Ponadto, państwa członkowskie mogą odmówić wjazdu i pobytu ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, przy czym odmowa ta ma być oparta na indywidualnym badaniu danego przypadku. Trybunał dodał, że państwa członkowskie mogą również odmówić, znieść lub wycofać każde prawo przyznane dyrektywą w przypadku nadużycia praw lub oszustwa, na przykład w przypadku małżeństw fikcyjnych.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że **współmałżonek obywatela Unii, będący obywatelem państwa trzeciego,** który towarzyszy temu obywatelowi lub dołącza do niego, **może korzystać z przepisów dyrektywy niezależnie od miejsca i daty zawarcia przez nich związku**

² Wyrok z dnia 23 września 2003 r. w sprawie C-109/01; *Akrich* (zob. również [komunikat prasowy nr 76/03](#)).

małżeńskiego oraz sposobu, w jaki ów współmałżonek wjechał do przyjmującego państwa członkowskiego.

Trybunał dodał, że dyrektywa nie wymaga, żeby obywatel Unii miał już założoną rodzinę w chwili gdy zmienia miejsce pobytu, aby członkowie jego rodziny, obywatele państw trzecich, mogli skorzystać z praw ustanowionych dyrektywą. Ponadto, Trybunał uznał, że bez znaczenia jest fakt, czy obywatele państw trzecich, będący członkami rodziny obywatela Unii, wjechali do przyjmującego państwa członkowskiego przed lub po tym jak zostali członkami rodziny tego obywatela Unii, przy czym jednak przyjmujące państwo członkowskie ma prawo, z zachowaniem przepisów dyrektyw, nałożyć kary w przypadku wjazdu lub pobytu na jego terytorium z naruszeniem krajowych przepisów imigracyjnych.

Dokument nieoficjalny sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: ES, DE, EN, FR, IT, NL, PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-127/08>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS „Europe by Satellite”,
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*